

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 11 Νοεμβρίου 2013 17:09 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Άρθρο μας στην σημερινή ομογενειακή εφημερίδα HellasNews(σελ. 24) :

Ο άνθρωπος είναι η κορωνίδα της Θεϊας δημιουργίας. Το τελειότερο δημιούργημα του Θεού. Ένα από τα βασικότερα χαρακτηριστικά του ανθρώπινου προσώπου είναι η ελευθερία της βούλησης με την οποία τον προίκισε ο Άγιος Θεός, όπως γνωρίζουμε από την Αγία Γραφή και την ιερή ιστορία. Τι θα ήταν ο άνθρωπος χωρίς την ελευθερία ; Αυτό το σπουδαίο και μεγαλειώδες συστατικό της ανθρώπινης υπόστασης, για το οποίο χύθηκαν ποταμοί αίματος στην ανθρώπινη ιστορία, ίδια στην ιστορία της αγαπημένης μας πατρίδας, όσο περνάει ο χρόνος περιορίζεται και τείνει προς εξαφάνιση. Ο Θεός όπως σημειώσαμε δημιούργησε ελεύθερο τον άνθρωπο και τον προίκισε με τη δυνατότητα της επιλογής. Ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να προοδεύει προς το καλό ή προς το κακό. Έχει τη δύναμη να κάμει καλή ή κακή χρήση της ελευθερίας του προσώπου του.

Η κακή χρήση της ελευθερίας του τον οδήγησε μακράν του δημιουργού του Άγιου Θεού. Έρμαιο των εσφαλμένων επιλογών του έκτοτε το ανθρώπινο γένος βιάζει και βιάζει σε μονοπάτια ολέθρου και ουσιαστικής ανυπαρξίας, αφού με τη δική του θέληση και «βούλα», απομακρύνθηκε από τη πηγή της ζωής και παρέδωσε τα κλειδιά της ελευθερίας του. Τα αποτελέσματα οδυνηρά, ο θάνατος, η αμαρτία, το κακό και η ουσιαστική ανυπαρξία μακριά από τη πηγή της ζωής κυριάρχησαν στις ζωές του ανθρώπινου είδους. Υποδουλώθηκε με τη δική του θέληση στην αμαρτία, τη φθορά, το κακό. Έκτοτε με τον σκοτισμένο και υποδουλωμένο από την αμαρτία νου του, χρησιμοποιεί τις δυνάμεις που προικίστηκε προκειμένου να παράγει περισσότερο κακό παρά καλό, δέσμιος των εσφαλμένων επιλογών του. Τα αποτελέσματα της εκούσιας απομάκρυνσής του από τη πηγή της ζωής, τον Θεό, τα βλέπουμε αμέσως μετά την εκδίωξή του από τον κήπο της Εδέμ. Ο Κάιν σκοτώνει τον αδελφό του Άβελ. Δεν ήταν λοιπόν ελεύθερος ο άνθρωπος μετά την εκδίωξή του από τον Παράδεισο, αφού υποδουλώθηκε το πρόσωπο του στην αμαρτία, τα πάθη, τη φθορά και το θάνατο. Ήταν και είναι τόσο ελεύθερος όσο ένα καναρίνι μέσα σε ένα κλουβί. Δεσμεύεται από τις αμαρτίες και τα πάθη του, από τα πολύ μικρά έως τα μεγάλα και «θανάσιμα». Άλλος είναι επιρρεπής στη κλοπή, άλλος στη λαίμαργία, άλλος στα σαρκικά πάθη, άλλος στην υπερηφάνεια, άλλος στη φιλαργία, άλλος στη φιλαργυρία κοκ. Δεσμεύεται από επιλογές άλλων προσώπων στα οποία έχει παραχωρήσει με τη θέλησή του ή μη την δυνατότητα να αποφασίζουν γι' αυτόν και στο τέλος τέλος δεσμεύεται από τα δεσμά του θανάτου. Ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι είναι ελεύθερος ο άνθρωπος από κάθε είδους αμαρτία και πάθος, έσχατη φυλακή γι' αυτόν αποτελεί ο θάνατος.

Μέγα και φοβερό το μυστήριο του θανάτου, «όντως φοβερό το του θανάτου μυστήριο», όπως πολύ χαρακτηριστικά λέγει τροπάριο από την υμνολογία της αγίας Εκκλησίας μας. Φάρμακο πικρό, προκειμένου να σταματήσει να διαιωνίζεται το κακό. Πεθαίνοντας ο άνθρωπος παύει να διαπράττει ανομίες, πλην όσων με εσφαλμένες αρετικές κακοδοξίες και διδασκαλίες παρασύρουν και μετά θάνατον ψυχές μακράν του αγίου Θεού μας. Αφού παρέδωσε μόνος του τα κλειδιά της ελευθερίας του ο άνθρωπος με τη πτώση του, έκτοτε η ελευθερία του κουτσουρεμένη ποδοπατείται διαρκώς και χωρίς τελειωμό. Η ανθρώπινη ιστορία κραυγάζει περί του γεγονότος αυτού, και αυτό συμβαίνει διότι είναι μια ελευθερία χωρίς Θεό, μια κίβδηλη και ψεύτικη ελευθερία. Και όσο ρέει ο χρόνος τόσο περισσότερο συρρικνώνεται και περιορίζεται, είτε σε ατομικό είτε σε κοινωνικό είτε σε εθνικό επίπεδο. Στις μέρες μας όλα δείχνουν ότι βαδίζουμε ολοταχώς και γοργά προς το ουσιαστικό τέλος της ανθρώπινης ελευθερίας. Η τεχνολογία και η επιστήμη είναι δώρα του Θεού και προήλθαν από τη χρησιμοποίηση των νοητικών δυνατοτήτων που έδωσε ο σοφός Δημιουργός στον άνθρωπο.

Όμως, όπως τονίζουν και οι αρχαίοι μας πρόγονοι, **«πάσα τε επιστήμη, χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής, πανουργίας τις και ου σοφία φαίνεται»**. Όταν η επιστήμη δεν χρησιμοποιείται για το κοινό καλό αλλά αντίθετα για την ομηρία, τη φυλακή και την υποδούλωση του ανθρώπινου προσώπου, δεν είναι αληθινή επιστήμη.

Στις «περίεργες» ημέρες που ζούμε το αληθινό διακίβευμα σε ατομικό επίπεδο είναι η διασφάλιση της ελευθερίας του ανθρώπινου προσώπου. Η τεχνολογία και η επιστήμη προχωρεί και προοδεύει με απίστευτους ρυθμούς, ανακαλύπτει διαρκώς νέες τεχνολογίες και εφαρμογές προκειμένου να βελτιώσει την ανθρώπινη διαβίωση, παράλληλα όμως σκλαβώνει με τους ίδιους γοργούς ρυθμούς το ανθρώπινο πρόσωπο. Η ανθρώπινη υποδούλωση συντελείται με ταχείς ρυθμούς και δεν φαίνεται να υπάρχει ικανή ανθρώπινη δύναμη που να έχει τη δυνατότητα να σταματήσει την εξέλιξη αυτή. Ο σύγχρονος άνθρωπος είναι δέσμιος των εσφαλμένων επιλογών του και απολαμβάνει τους οδυνηρούς καρπούς τους. Έφτασε στο Φεγγάρι και βγήκε από τα όρια του Ηλιακού συστήματος, έχασε όμως ένα από τα πολυτιμότερα αγαθά του, την ελευθερία του. Θαυμάζει και κομπορρημονεί βλέποντας το Κολοφόνα της τεχνολογικής εξέλιξης, λησμονεί όμως ότι έχει χάσει τον ίδιο του τον εαυτό, αυτό που τον κάμει να είναι άνθρωπος.

Έχει όλες τις ανέσεις δεν έχει όμως την ουσιαστική ελευθερία. Ή να το πω αλλιώς, νομίζει ότι έχει. Αφού την ώρα που τρώγει, που κοιμάται, που συζητά, που μιλάει στο τηλέφωνο ή στο διαδίκτυο, κάποιοι έχουν φροντίσει να ακούν και να καταγράφουν τις επιλογές του. Βγαίνει έξω στους δρόμους, πηγαίνει σε δημόσια κτίρια, ιδιωτικά, να διασκεδάσει, παντού πανταχού παρούσες κάμερες, καταγράφουν τα πρόσωπα. Ψωνίζει με τις κάρτες, το «πλαστικό» χρήμα, ή χρησιμοποιεί κάρτες μέλους πολυκαταστημάτων και καταγράφονται οι καταναλωτικές τους συνήθειες. Όλο το ιστορικό των δραστηριοτήτων της κάθε ημέρας του είναι καταγεγραμμένο στα θερματικά γιγάντων υπερυπολογιστών, οι οποίοι με τα στοιχεία που καταχωρούν γνωρίζουν το προφίλ του κάθε προσώπου, τις επιθυμίες του, τις παρανομιές του κοκ.

Όλη η ανθρωπότητα «αποθηκευμένη» μέσα στις τράπεζες δεδομένων των υπερυπολογιστών. Ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία δεν υπήρξε τόσο μεγάλη υπερσυγκέντρωση δεδομένων για τους ανθρώπους, όπως ποτέ στην ιστορία έως σήμερα το ανθρώπινο πρόσωπο δεν δέχτηκε τόσο μεγάλα δεσμά όσο στις μέρες μας. Από τη στιγμή που θα γεννηθεί ένα μικρό παιδί καταγράφονται τα πάντα. Η συνήθης δικαιολογία, η «μαγική» λέξη προληπτική ασφάλεια. Σχεδιάζονται προφίλ, γίνονται ασκήσεις επί χάρτου, εξετάζονται εναλλακτικά σχέδια, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο άνθρωπος θα είναι ένα πειθήνιο όργανο, ένα υπάκουο παιδί στα κελεύσματα όσων κινούν τα νήματα τη ανθρωπότητας. Όσοι σκέπτονται είναι επικίνδυνοι. Απολαμβάνουν ιδιαίτερης προσοχής και δέχονται ή θα δεχτούν ισχυρές πιέσεις ποικίλης φύσεως.

Το πλάνο θέλει τη «δημιουργία» ενός νέου τύπου ανθρώπου, ανθεκτικού, πλήρως ελεγχόμενου, με πληθώρα αγαθών, χωρίς όμως ουσιαστική ελευθερία. Δεν ξέρω αν ένα τέτοιο κατασκευάσμα μπορεί να το ονομάσει κανείς άνθρωπο. Όλοι πρέπει να σκέπτονται με τον ίδιο τρόπο, να αγοράζουν τα ίδια προϊόντα, να έχουν τις ίδιες παγκόσμιες γιορτές και συνήθειες, να τρώνε τις ίδιες τροφές, να έχουν κοινό τρόπο ζωής, να διασκεδάζουν με τον ίδιο τρόπο και την ίδια μουσική, να είναι υπάκουα όντα, να έχουν κοινή παγκόσμια οικονομία, κοινή παγκόσμια διακυβέρνηση, κοινό παγκόσμιο Θεό.

Η διαμαρτυρία είναι επικίνδυνη και περιορίζεται, πατάσσεται αμείλικτα με κάθε τρόπο, όπως και τα πάσης φύσεως δικαιώματα, τείνουν να εξαφανιστούν. Πλήρης έλεγχος κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας και σκέψης. Και αναφέρομαι στο τελευταίο καθότι δεν είναι λίγες οι έρευνες και οι ψυχολογικές επιχειρήσεις που εξαπολύονται καθημερινά, προκειμένου να υπάρξει η χειραγώγηση, ο έλεγχος του ανθρώπινου νου, mindcontrol. Πόσο άνθρωπος μπορεί να είναι ο νέος τύπος άνθρωπου που επιθυμούν να «δημιουργήσουν» αλλά και ο νέος «θαυμαστός» τεχνολογικός κόσμος ; Εκεί που η κάθε προσωπική επιλογή και ελευθερία θα είναι πλήρως ελεγχόμενη ; Εκεί που τα όνειρα και οι επιθυμίες του καθενός θα γίνονται συντρίμια στο βωμό ενός απάνθρωπου παραλογισμού ; Οι δυνατότητες αντίδρασης έχουν περιοριστεί από τη στιγμή που ο σημερινός άνθρωπος με τη θέλησή του επιθύμησε και έλαβε περισσότερα αγαθά και καλύτερο βιοτικό επίπεδο, έδωσε όμως ως ανταποδοχή ένα από τα πολυτιμότερα που διέθετε, την ελευθερία του, η οποία ψαλιδίστηκε και περιορίζεται καθημερινά. Ο σύγχρονος άνθρωπος είναι σαν αυτόν τον νέο που ενώ εξωτερικά φαινόταν ότι είχε ανώτερες θεολογικές αναζητήσεις και επιθυμούσε να πλησιάσει τη τελειότητα, τον Θεό, όταν του είπε ο Χριστός αν θέλεις να γίνεις τέλειος, πούλησε τα υπάρχοντά σου, μοίρασε τα χρήματα στους πτωχούς και ακολούθησέ με. Τότε αυτός απέρριψε τη πρόταση του Κυρίου μας, διότι ήταν πλούσιος. Προτίμησε το χρυσό, το πλούτο από τον Χριστό.

Έτσι και ο σύγχρονος άνθρωπος προτιμά τη καλοπέραση, την επιπόλαια βόλεψη του και παραχωρεί την ουσία, την ελευθερία του. Υπάρχει κάποιο πρόσωπο που να σεβάστηκε την ελευθερία του ανθρώπου ; Ναι υπάρχει και είναι ο Χριστός. Σεβάστηκε την ελευθερία του ανθρώπου όσο κανείς άλλος. Ουδέποτε πίεσε και απαίτησε κάτι από τους ανθρώπους. Δεν ζήτησε ποτέ να Τον ακολουθήσουν. «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν». Αυτό είναι το σύνθημά Του. Θέλει να Τον ακολουθούν και να Τον αγαπούν ελεύθερα οι άνθρωποι. Ακόμη και τις φοβερές ώρες που εξελίσσονταν το κοσμοσωτήριο πάθος του πάνω στον Σταυρό, ακόμη και τότε σεβάστηκε την ανθρώπινη ελευθερία, διότι εάν έπραττε διαφορετικά θα την παραβίαζε. Ελεύθερο έπλασε τον άνθρωπο ο Θεός και έτσι πρέπει να παραμείνει. Μόνον ο Χριστός και η Εκκλησία του μπορούν να εγγυηθούν την πραγματική ελευθερία του ανθρώπου, μακριά από όλα τα ανθρώπινα δεσμά και τις εξαρτήσεις, διότι μόνο μέσα στην Εκκλησία μπορεί να υπερνικηθεί, να καταργηθεί και να προσπεραστεί το έσχατο δεσμό, ο έσχατος εχθρός του ανθρώπου, ο θάνατος.

Για μας τους χριστιανούς ο θάνατος δεν είναι η τελευταία λέξη. Η τελευταία λέξη είναι η Ανάσταση. Προσδοκώ Ανάσταση νεκρών, λέμε στο σύμβολο της Πίστεως. Η προσωπική μας Ανάσταση μπορεί να γίνει μόνον μέσα στον αγιοπνευματικό χώρο της Εκκλησίας. Η παραμονή μας στην αγία μας Εκκλησία μπορεί να εγγυηθεί και να διαφυλάξει την αυθεντική ελευθερία του ανθρώπινου προσώπου και να περιφρουρήσει το θησαυρό αυτό που μας προίκισε ο άγιος Θεός. Η Ορθοδοξία είναι η πραγματική ελευθερία. Είναι το μέλλον του κόσμου. Ο αληθινός θησαυρός της γης. Το δε «εσφαγμένο αρνίο», ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, είναι ο τελικός θριαμβευτής και ο τροπαιούχος νικητής των δυνάμεων του σκότους. «Θαρσείτε εγώ νενίκηκα τον κόσμο» (Λουκά, 12, 32).

Πηγή : [Εφημερίδα - Hellas News](#)

Πηγή